

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

27. Quæ sunt contemplanda per totam hebdomadam post nocturnum officium, secundum viam vnitiua[m] siue perfectiuam, ad hoc quòd valeat religiosus sex gradus ascendere, vt animan possit Deo vnire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

suum affabiliter alloquendo Dominum in oratione, prout diximus in fine vię illuminatię, & dicemus in praxi huius vię capitulo sequenti.

DE HIS, QUAE TOTA HEBDOMADA post nocturnalem synaxim secundum viam vniuersam meditaturus est deuotus monachus, vt sex gradus possit ascendere; quibus anima Deo adhereat.

CAPVT XXVII.

Postquam ad locum orationi statutum peruenieris, primo Crucis sacrosancto vexillo te munies, & recolligens spiritum, assumes personam filij vel sponsę cum affectu amoroso, & forma meditationem de perfectionibus & laudibus diuinis discendo in eis gustare quã dulcis est Dominus hoc modo:

Feria secunda, quomodo est fons siue principium & finis omnium rerum.

Feria tertia, quomodo est pulchritudo vniuersi.

Feria quarta, quomodo est gloria mundi.

Feria quinta, quomodo totus est charitas.

Feria sexta, quomodo est omnium regula.

Sabbato, quomodo est quietissimus gubernator.

Dominica, quomodo est sufficiētissimus dominator.

FERIA secunda debes morosè cogitare, quomodo Deus est auctor, hoc est alpha, & o, principium & finis omnium: de cuius arbitrio omnia

nia tam mortalia quàm immortalia pendent: & qui solus dedit vniuersis esse.

Quomodo ipse est qui facit, & reficit; creat, atq; creata gubernat: cuius idem est posse quod velle.

Quomodo Deus non potest cogitari non esse: quia si ipse non esset, nihil esset: & etiam quia à nullo alio habet esse, quin potius omne quod est, habet esse ab eo.

Quomodo nulla res est bonitatis suæ tam diffusiuæ, sicut ipse: bonum autem quanto communius, tanto melius.

Quomodo nihil est tam cito placabile, desiderabile, delectabile, & amabile sicut ille.

Quomodo Deus est causa vniuersalissima omnium rerum, illa scilicet quam Philosophi naturali ratione ducti, cognouerunt esse primam causam.

Quomodo ipse est à quo, & in quo, & per quem sunt omnia: & qui cœlum & terram implet, & eius virtute omnia subsistunt: & quod est vbique: & quod omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. qui non potest senti, neque videri, cum ipse vniuersa sentiat, videat, sciat, & nusquam desit. Cum igitur congratulando summæ bonitati tui dilecti, morosè in cordis tui intimis prædicta pertractaueris, forma orationem tuam suspiriis & ignitis affectionibus, mentem in Deum eleuans; & in corde tuo alloquens Dominum, dic amorosè.

O DOMINE, tu es amor meus, honor meus, spes mea, refugium meum, vita mea, finis meus,

meus, dux meus, eruditor meus, gaudium meum. Non aliud quæro Domine, nihil aliud volo; nihil aliud mihi dicatur; nihil aliud mihi proponatur nisi tu Deus meus: quia tu es mihi sufficientissimus, tu es Pater meus, frater meus, nutritor meus, rector meus, custos meus, qui es

totus { Amabilis.
Defiderabilis.
Fidelis.

Quis tam liberalis qui seipsum det?

Quis tam charitatiuus, qui pro tam vili peccatore moriatur?

Quis tam humilis, qui maiestatem suam tantum humiliavit?

O DOMINE, qui nullum despicias, nullum quærentem te deseris: nullum horres, sed prouenis eum, & occurras quærenti: delitiæ enim tuæ esse cum filiis hominum.

Quid in me inuenisti nisi sordes peccatorum, & mecum vis esse vsque ad consummationem seculi? Nonne satis fuit te pro me mori, & dare tot Sacramenta, & Angelos custodes? Et his semper sum ingratus, sed & tu vis esse mecum. O amantissime Pater, tam bonus es quod teipsum negare non potes. Faciamus igitur cambium simul: tu intende mihi, & ego tibi & sicut scis & vis fac mecum: quia tuus & non alterius esse volo. Da mihi Domine vt ego tibi soli intendam, te solum diligam, tuo semper amore ferueam: nihil aliud cupiam nisi te, & me totum tibi offeram, & oblatum nec aliquatenus repetam.

Oignis

O ignis me incendens, ô charitas me inflam-
mans, ô lumen me illuminans; ô requies mea, ô
refrigerium meum, ô spes mea, ô thesaure mi: ô
vita mea, ô amor qui semper ardes, & nunquam
extingueris.

O D O M I N E Iesu Christe Rex meus, accen-
de me igne amoris tui desiderij, tuæ charitatis,
tuæ lætitiæ, tuæ pacis, tuæ pietatis, tuæ mansue-
tudinis; vt totus dulcore tui amoris plenus, to-
taliter compos flammæ tuæ charitatis, te dul-
cissimum & speciosissimum Dominum meum
diligam ex toto corde meo, ex tota anima mea,
ex omnibus viribus meis, ex tota intentione
mea, ex tota contritione cordis mei, & lachry-
marum compunctione, ex multa reuerentia,
tremore, & timore: te semper habens in corde
meo, ante oculos meos in omni loco, ita vt ani-
ma mea alicuius priuati amoris non sit accessus:
sed transformatus totus in tuum amorem, me-
rear tecum vnus spiritus esse.

Postquam autem auxilio diuinæ gratiæ, se-
cundum prædictum modum per aliquod tem-
pus fueris exercitatus, amorem adeptus, ascen-
sis sex gradibus infra describendis, tunc sine ali-
qua præcedenti meditatione neque intellectus
consideratione, poteris centies in die amorosè
mentem in Deum leuare.

Et si quis ignorantia, vel simplicitate nescit se
in præfata via exercere, in fidei virtute funda-
tus, doleat saltem de suis peccatis. Et si nescit in
diuinis Scripturis meditari, conetur ex toto
corde suo Deum amare, in suis orationibus fre-
quentans verba quæ sequuntur;

h 4

O D O-

ODOMINE, quando te potero amplexari certo & integro amore?

O amator ardentissime, quando te diligam filiali amore?

Et hoc faciens, quantumcunque fit simplex, & illiteratus, ex dolore & compunctione peccatorum, quasi quodam pedum osculo & ex recordatione diuinorum beneficiorum sicut quodam manuum osculo ascendet ad osculum oris scilicet ad effectum diuini amoris secundum illud quod Salomon ait in Canticis in persona sponsæ scilicet deuotæ animæ Redemptori suo desponsatæ: Osculetur me osculo oris sui. Et non est putandus superbus, vel præsumptuosus, qui hoc osculum oris petit: cum prius fuerit assuefactus & exercitatus in osculis pedum & manuum per compunctionem peccatorum, & memoriam diuinorum beneficiorum, ut dictum fuit supra 19. cum loqueremur de via purgatiua. Et hæc sufficiant quo ad exercitium ferriæ secundæ, quod quidem consistit in suspiriis amorosis dilecti.

FERIA tertia veniens ad oratorium, signaculo sacro sanctæ Crucis consignatus, assume personam filij cum amoroso affectu, & forma meditationes hoc modo:

PRIMO intuere quomodo iste tuus dilectus est decor vniuersi, & vniuersa decorauit.

Quomodo est ille, cuius pulchritudinem Sol & Luna mirantur, & in quem Angeli desiderant prospicere.

Quomodo ab isto tuo dilecto habent decoré pulchri-

pulchritudinis fidera, rosæ, lilia, plantæ, & vni-
uerfa creatura.

Quomodo ab illo habent aures decoré sua-
uis melodix, philomelæ, alaudæ, & omnium a-
uium genera, & organorum.

Quomodo ab illo habent dulcorem saporis,
mel, vinum, & omnium pigmentariorum, &
fructuum genera.

Quomodo ille decorauit cælum fideribus,
aërem volucris, terram animalibus, aquam
innumerabilium generum piscibus.

Quomodo ipse sustentat omnia: & si suam
subtraheret sustentationem seu conseruatio-
nem, omnia in nihilum redigerentur.

Quomodo ipse est fons sapientiæ, à quo e-
manant omnes thesauri sapientiæ & scientiæ,
ille enim est æterna sapientia, attingens à fine
vsque ad finem fortiter, & disponens omnia
suauiter.

Quomodo ipse est qui cælorum continet
thronum, & abyssos intuetur: montes ponde-
rat in statera, terram palmo concludit, & posuit
legem aquis ne transirent terminos suos.

Cum igitur lentè ista, super potentia & de-
core dilecti tui fueris contemplatus, ex intimis
cordis forma orationem amore ignitus eo mo-
do quo diximus feria secunda dicens: O Do-
mine tu es amor meus, honor meus, spes mea,
refugium meum, &c.

FERIA quarta ad locum orationis accedens,
vbi tibi Crucis signaculum impresseris, &c. per-
sonam sponsæ assumens ingenti amoris affectu
forma meditationem modo qui sequitur:

h 5

IN-

INSPICE quomodo iste quem amando quaeris, est mundi gloria: quem adorant Angeli, adorant Archangeli, tremunt potestates, & cui omnia seruiunt.

Quomodo eum iure laudat omnis creatura: & ipse est spes nostra, salus nostra, honor noster, gloria nostra, finis & expectatio nostra.

Quomodo est abundantissimus: nam sua est terra, & plenitudo eius, & gloria & diuitiae in domo eius, & quod si honoratur & diues dicitur qui habet aurum, quantum honorari deberet, qui fecit aurum & gemmas, & omnia qui sunt in vniuerso?

Quomodo iste tuus dilectus est incomprehensibilis. de eo enim dicitur; Magnus Dominus, & laudabilis nimis: & magnitudinis eius non est finis.

Quomodo est tantae excellentiae, vt suam altissimam celsitudinem nemo possit capere ad plenum: neque Angelus, immo neque vlla creatura; quia omnis creatura est finita, dilectus autem tuus infinitus: finiti vero ad infinitum nulla est proportio.

Cumque ista congratulans gloriae & diuitiis tui dilecti morose fueris meditatus, ex praecordijs amore plenis forma orationem, vt supra feria secunda dicens: O DOMINE tu es amor meus, &c.

VBI FERIA quinta ad orationis locum peruenis & Crucis sanctae vexillo te insignieris, assumens personam, &c. vt supra cum ardenti amore forma meditationes hoc modo:

CONTEMPLARE quomodo iste quem diligis
totum

totus est charitas: & qui manet in eo, manet in charitate; sicut natura ignis est ardere, incendere, & calefacere, sic proprietates charitatis eius est creare, & se largissime diffundere, ad amorem inflammare, accendere, saluare, redimere, custodire, liberare, illuminare.

Quomodo iste dilectus tuus est loco incircumscriptibilis, & tamen ubique est. nam si ascenderis in caelum illic est: si descenderis in infernum, adest. de illo enim dicit Bernardus: Deus ubique regnat, ubique imperat, ubique maiestas eius omnia implet: nam in inferno exercet actum iustitiae, dicere autem in absentia eius hoc fieri, perfidia est.

Quomodo iste dilectus tuus est merces Sanctorum, iubilus Angelorum, speculum omnium electorum, expectatio Patriarcharum, fundamentum Prophetarum, solamen Apostolorum, corona Martyrum, iubar Confessorum, gloria Virginum.

Cum ergo ista charitati, & magnificentiae dilecti tui congratulans demorando meditatus fueris, ora modo quo supra, dicens: O Domine tu es amor meus, & caetera.

FERIA sexta ad oratorium perueniens, postquam te sacrae Crucis armis munieris, accipies personam ut supra, cum affectu amoroso forma meditationem sic:

ANIMADVERTE quomodo iste quem cupis ardenter diligere, est regula & exemplar omnium. & quanto res est ei propinquior, tanto est nobilior.

Quomodo aliqua habent esse solum, aliqua esse

esse & viuere, & sunt nobiliora prioribus: aliqua esse, viuere, & discernere, & sunt secundum naturam vtriusque nobiliora: aliqua præter hæc habent purum esse, & virtuosum esse. & sunt eis plus cæteris propinqua.

Quomodo per sincerissimam eius bonitatem, est in eo

omnis { Exemplaritas,
Virtuositas,
Communicabilitas.

Quomodo iste tuus dilectus est ordo sine ordinator vniuersorum, qui singula locat secundum statum suum, & sua merita, sursum aut deorsum, sicut prudens pictor ponit colores: hic rubeum, illic nigrum, ibi fuluum, vt decorat opus suum.

Quomodo iste quem diligere concupiscis est perfectissimus sine omni defectu, qui nullus indiget, quia est sibi sufficientissimus: quomelius, aut dignius, aut nobilius, aut perfectius quicquam neque est, neque potest excogitari.

Quomodo quicquid est laudabile, & perfectionis in creatura in positio, hoc est in eo in superlatiuo. Vbi autem hæc congratulando exemplaritati, ordinationi, & perfectioni tui dilecti demorans fueris contemplatus, affectu amoris igniti forma oratione eo modo quod diximus feria secunda dicens: O Domine tu es amor meus, &c.

SABBATO vbi accesseris ad locum orationis deputatum, consignans te sacro sancto signo in lo Crucis, ac assumens personam vt supra, cum affectu amoroso, forma sic meditationem:

CO

CONSPICE primitus, quomodo iste quem amas, est quietissimus, & perpetua mundum ratione gubernat: terrarum, cœliq; fator est; stabilisq; manens dat cuncta mouens.

Quomodo est principium, rector, dux, semita, & terminus omnium.

Quomodo ipse est finis, & requies tranquilla pijs, & immobilis, & immutabilis: quia vbiq; est. res autem dicitur moueri, quæ tendit ad locum vbi prius non fuit, immobilis autem quæ vbiq; est, & non habet quo tendat.

Quomodo est omnium creator: ipse enim dixit: Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos: & quod anima quæ in suo dilecto radicata est sicut in suo centro recreatur, & quiescit: quæ verò non multis vanis phantasmatis inquietatur & fatigatur. Postquam hæc prædicta diligenter meditando in corde versaueris tuo, vt valeas in corde aliquem percipere saporem congratulans quieti, stabilitati, & recreatiuæ virtuti tui dilecti, amoro affectu ora vt supra, dicens: O Domine amor meus tu es, &c.

DOMINICA die oratorium ingressus, & sanctæ Crucis vexillo munitus assumensq; personam filij vel sponsæ cum amoris affectu forma isto modo meditationem tuam:

PRIMO cogita, quomodo iste quem amans desideras, est sufficientissimus, & qui eum possidet, omnia possidet. & qui eum non habet mendicus est, & pauper. quia quicquid præter eum est, non reficit: & si reficit, non sufficit: & si ad tempus sufficit, non tamen in perpetuū satiat, quin

quin

quin adhuc amplius quærat. qui autem eum habet, saturatus est: quia secum finem suum habet, & non aliud quod quærat.

Cogita quomodo iste tuus dilectus est super

omne { Visibile,
Audibile,
Gustabile,
Odorabile,
Tangibile,
Sensibile.

Quomodo est altior: quia super

omne { Terminabile,
Figurabile,
Numerabile,
Circumscriptibile,
Commutabile,
Imaginabile.

Quomodo est altissimus: est enim super

omne { Demonstrabile,
Diffinibile,
Opinabile,
Inuestigabile,
Extimabile,
Intelligibile.

Est tamen totus amabilis, maximè laudabilis, & summe desiderabilis.

Quomodo iste tuus dilectus est thesaurus fidelis: & ubi est thesaurus tuus, ibi est cor tuum. quicquid tibi auferatur, si ille in te permanferit, sufficit tibi. nam illic est illud vnum, quod dixit Marthæ esse necessarium.

Quomodo ille est summa complacentia nostra, & si totus mundus nos reprobat, si ille nos appro-

approbat, sufficit nobis: desiderium enim nostrum ipse est, & nostra sufficientia.

Quomodo est vita, à qua habent viuere omnia: in quo nos mouemur, viuimus, & sumus. de illo enim dicitur: Ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia.

Quomodo dilectus tuus dicitur Christus, id est, vnctus. nam est talis vnctio & salsa, quæ apposita vnicuique rei mundi, facit ipsam sapidam.

Quomodo in electis est sapor gratiæ, in damnatis sapor iustitiæ, & vindex iniquitatum.

Quomodo iste tuus dilectus est creator, gubernator, redemptor, iustificator, retributor, & glorificator. Exultans igitur in meditatione harum perfectionum dilecti tui & eis congratulans, liquefiat anima tua, & in pace in idipsam dormiat & requiescat: & dicat: Nolite suscitare dilectam donec ipsa velit, & prorumpam in eius laudibus. Et si digne eum laudare nequeam, de eo tamen non flebo; cum solum de eo gaudeam: ille enim est dulcissimus sapor, & qui eum gustat, victus ab eius sapore, mori poterit præ amore. Tu solus amans vnice dilecte mi pulcherrime: Vbi quæso vis manere? Vbi vis te quæram, qui totus es sapor & dulcedo? O dulcis hospes animæ, esto hospes meus, & ego tecum sine fine.

Cumque ista congratulans sufficienti & fideli thesauro vitæ & vnctioni tui dilecti morosè meditatus fueris, ex intimis suspirijs & desiderijs eius forma orationem prout diximus ferias cunda, dicens: O Domine tu es amor meus, &c.